

Marc Cosyns: 'Schaf euthanasiecommissie af'

Beslissingen omtrent het levenseinde moet je vooraf bespreken en bekijken. Er achteraf over palaveren met een omslachtige en tijdsverslindende commissie heeft weinig zin.

Dat zegt huisarts Marc Cosyns. Hij ergert zich aan de procedure die hij moest doorlopen bij een recente casus. Het gaat om een patiënt met gemetastaseerde longkanker, begeleid sinds december 2009. Eind december stelt Cosyns de aangifte op. Hij vermeldt specifiek dat hij geen andere arts bij de patiënt heeft laten komen, ook al omdat de patiënt dat niet nodig achtte. Dat de patiënt nog eens zijn verhaal aan een vreemde moest doen, vond die een extra belasting.

Voor Marc Cosyns is het veel belangrijker dat je vooraf met alle betrokkenen grondig overlegt bij een mogelijke euthanasie. Met de betrokken specialisten dus, het palliatieve thuiszorgteam, naasten en uiteraard de betrokkene zelf. De nabespreking kan dan volgen met het PZ-team.

In zijn schrijven aan de commissie drong Cosyns aan op overleg. Maar die opening werd niet gemaakt. Kennelijk moest hij eens te meer 'gewoon' twee maanden wachten, en de procedure volgen. Als hij na die twee maanden, begin maart dus, nog steeds geen brief kreeg voor verdere uitleg, moest hij maar veronderstellen dat er geen verwijzing komt naar het parket. Dat althans liet een woordvoerder weten. Sinds enkele dagen kan hij er dus van uitgaan dat geen juridische maatregelen volgen.

Een loodzware, onhandige en onpersoonlijke procedure, vindt de Gentse huisarts. Grondig overleggen vooraf draagt zijn voorkeur weg: het is pragmatischer en het onttrekt euthanasie aan de aparte juridisering. Tegelijk bevestigt die werkwijze de noodzakelijke palliatieve zorgomkadering op voorhand, wat de gangbare praktijk bekrachtigt.

Verkeerde benadering

Voor Cosyns staat het als een paal boven water: deze euthanasiecommissie is de verkeerde benadering voor stervensbegeleiding. "Ik reageer hiermee ook tegen voorstellen om palliatieve sedatie en andere levenseindebeslissingen voor een dergelijke commissie te verplichten."

'Maat voor niets voor menselijke stervensbegeleiding'

Uiteraard moet achteraf wel een eenvoudige registratie volgen zoals dat ook geldt voor het levensbegin of bij peilpraktijken, maar daar heb je de logge commissie niet voor nodig, gaat Cosyns verder.

"Ik weet al lang dat de commissie een maat voor niets is voor menselijke stervensbegeleiding en collegiale evaluatie en ondersteuning. Maar als je er nog eens persoonlijk mee geconfronteerd wordt, dan komt het hard aan." De Gentse huisarts meent dat voor dingen die niet door de beugel kunnen, het parket en de rechtspraak voorhanden zijn.

Voor Cosyns moeten de menselijke zorgaspecten vooraan staan. Hij tekende deze 'casus' op in het registratieformulier van de peilpraktijken, voorlopig de enige registratiemogelijkheid.

Cosyns reageert ook nog op Marc Moens die in zijn jaarverslag schreef dat 'zelfs voorvechter Marc Cosyns vorig jaar bijna slachtoffer was van de euthanasiewet'. "Ik heb vanaf het begin gezegd dat ik de juridisering en de commissies rond het levenseinde niet de juiste aanpak vond. Op dat moment had men evenwel enorm veel schrik van de palliatieve filter.

Tegenstanders van euthanasie zetten die filter in om de drempel naar euthanasie sterk te verhogen", oordeelt Cosyns. Hij vindt ook dat er op een gegeven moment rechtsonzekerheid heerste omdat niemand nog goed wist wat er moest of mocht. "En omdat men de wetgeving misbruikte om het collega's moeilijk te maken." Die scherpe kantjes zijn de jongste tijd gelukkig wel weer weggeveild, is zijn indruk.